

vou, že jsou ve školce jediné. Když všech patnáct dětí rozdělila po příbuzných, odešla domů a tam buď padla vysílením, nebo jákala, jak to zase dobře vymyslela, aby se těch malých raubířů zbavila. Kde jsou ty doby, kdy nás ráno budilo sluníčko a neodbytné kokrání kohoutů, vlezlý ranní chlad a hlad. Chtě nechtě jsme museli vylézt z vyhřátých jeskyní provoněných kouřem z ohně, který mezitím trochu vyhasl, což se neobešlo bez jízlivých připomínek na adresu strážce ohně. Opláchli jsme se v nedalekém zamrzlém potoce a vyrazili na lov. Vy děti jste musely vyběhnout do lesa na dřevo, jinak bychom hned další noc potupně zmrzli. Tak tohoto všeho jsme se zbavili díky pokroku. Ráno nás budí mobilní telefon, protože i budík už se stal přežitkem. Vstáváme do vytopeného bytěku. Teplotu nám hlídá termostat a topení nějaký počítačový čip,

kterému je zbytečné nadávat, když přestane fungovat, protože mu je to docela jedno. Jídlo si vytáhneme z ledničky, kde na nás trpělivě čeká, a nemusíme ho nikde honit. A přesto, nebo možná právě proto, se nám z těch našich vyhřátých pelíšků nechce.

Vraťte mi maminku

Nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř. Když už se jakž takž srovnáš s ranním vstáváním, uvědomíš si, že jsi ve školce se spoustou kamarádů, cizí tetou a maminka s tatínkem nikde. Toho tatínka přežiješ, protože ten chodil pořád do práce, takže jeho nepřítomnost není dopoledne tak neobvyklá. Ale maminka s tebou donedávna byla každý den od rána do večera a i v noci jsi cítil její přítomnost, protože spala kousek od tebe. A teď ji najednou hledáš a ona nikde není. Projdeš celou školku, jestli se ti jenom někde neschovala. Třeba na záchod nebo do skříňky v šatně. Nebo že by stála za dveřmi? A není třeba ve skříni s hračkami? Neschovala se do kyblíku s kostkami? Možná bude v kuchyni chystat svačinku nebo ji zastlali do postýlek.

Když projdeš celou školku a přilehlé pozemky, zjistíš, že tam opravdu nikde není. A když nebudeš s tím hledáním moc spěchat, tak dopoledne uteče jako voda, po obědě se vyspíš a ještě chvilku si pohraješ s kamarády a maminka se najednou objeví ve dveřích. To bude radosti. Nebo možná ne. Třeba se ti ani tolik stýskat nebude a naopak se budeš do školky těšit a nebude se ti odtamtud chtít jít domů. Jak to mám vědět? Samozřejmě budeme rádi, když se ti tam bude líbit, ale zároveň se na nás budeš těšit. Je to první zkouška, jak se budeš umět obejít bez maminky a bez tatínka. Neboj, pokusíme se ti to o víkendu vynahradit.

I v našem pravěku se musely děti tu a tam bez maminky obejít. Alespoň ty větší určitě. Musely být mnohem samostatnější, než jste teď. Ale ono to bylo mnohem jednodušší, protože jeskyní byl nedostatek, tak většinou všichni bydleli společně jenom v té je-